

משנה - כתובות

פרק ב - משנה י

ואלו נאמנין להעיד בגדלן מה שראו בקטנן. נאמן אדם לומר, זה כתב ידו של אבא, וזה כתב ידו של רבי {לג}, וזה כתב ידו של אחי. זכור הייתי בפלונית שיצתה בהנומא, וראשה פרוע. ושהיה איש פלוני יוצא מבית הספר לטבל לאכל בתרומה. ושהיה חולק עמנו על הגרן. והמקום הזה {לד} בית הפרס. ועד כאן היינו באין בשבת {לז}. אבל אין אדם נאמן לומר, דרך {לח} היה לפלוני במקום הזה, מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה:

פרק ג - משנה א

אלו נערוש שיש להן קנס. הבא על הממזרת, ועל הנתינה, ועל הכותית. הבא על הגיורת, ועל השבויה, ועל הנשפחה, שנפדו ונשנתגירו ונשנתחררו פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד. הבא על אחותו, ועל אחות אביו, ועל אחות אמו, ועל אחות אשתו, ועל אשת אחיו, ועל אשת אחי אביו, ועל הנדה, יש להן קנס. אף על פי שהן בהכרת, אין בהן מיתת בית דין: